

Ceturtdiena, 2016. gada 28. aprīļa

P8_TA(2016)0202

Publiska piekļuve dokumentiem 2014. un 2015. gadā**Eiropas Parlamenta 2016. gada 28. aprīļa rezolūcija par publisku piekļuvi dokumentiem (Reglamenta 116. panta 7. punkts) 2014. un 2015. gadā (2015/2287(INI))**

(2018/C 066/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 1., 10., 11. un 16. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 15. un 298. pantu,
 - ņemot vērā ES Pamattiesību hartas 41. un 42. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulu (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 6. septembra Regulu (EK) Nr. 1367/2006 par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2011. gada 15. decembra nostāju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (pārstrādāta redakcija) ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2014. gada 11. marta rezolūciju par publisku piekļuvi dokumentiem (Reglamenta 104. panta 7. punkts) 2011.–2013. gadā ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 2013. gada 17. oktobra spriedumu lietā C-280/11 P Eiropas Savienības Padome / Access Info Europe,
 - ņemot vērā regulējuma uzlabošanas paketi, kuru Komisija iesniedza 2015. gada maijā,
 - ņemot vērā priekšsēdētāja J. C. Juncker Komisijai paredzētās politikas pamatnostādnes,
 - ņemot vērā Komisijas, Padomes un Eiropas Parlamenta ziņojumus par Regulas (EK) Nr. 1049/2001 piemērošanu 2013. un 2014. gadā,
 - ņemot vērā Komisijas 2007. gada Zaļo grāmatu "Publiska piekļuve Eiropas Kopienas rīcībā esošajiem dokumentiem",
 - ņemot vērā Eiropas ombuda 2014. gada ziņojumu,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu un 116. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu un Juridiskās komitejas atzinumu (A8-0141/2016),
- A. tā kā pilnīga pārredzamība ir pamatā iedzīvotāju uzticībai ES iestādēm, veicina no Savienības tiesību sistēmas izrietošo tiesību izpratnes attīstību, kā arī informētību un zināšanas par ES lēmumu pieņemšanas procesu, tostarp administratīvo un likumdošanas procedūru pareizu īstenošanu;

⁽¹⁾ OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.⁽²⁾ OV L 264, 25.9.2006., 13. lpp.⁽³⁾ OV C 168 E, 16.6.2013., 159. lpp.⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0203.

Ceturtdiena, 2016. gada 28. aprīļa

- B. tā kā tiesības piekļūt dokumentiem ir pamattiesības, kuras aizsargā Pamattiesību harta un Līgumi un kuras tiek īstenotas ar Regulu (EK) Nr. 1049/2001, jo īpaši lai nodrošinātu iespējami vienkāršāku šo tiesību īstenošanu un sekmētu labu administratīvo praksi attiecībā uz piekļuvi dokumentiem, nodrošinot demokrātisku kontroli pār iestāžu darbību un nodrošinot šīs darbības atbilstību Līgumos ietvertajiem noteikumiem,

Pārredzamība un demokrātija

1. norāda, ka trīs iestādes nav pienācīgi veikušas pasākumus saistībā ar daudzajiem ieteikumiem, kas minēti rezolūcijā par publisku piekļuvi dokumentiem 2011.–2013. gadā; jo īpaši pauž nožēlu par to, ka ES iestādes un struktūras no savām pašreizējām vadības struktūrvienībām nav iecēlušas par pārredzamību atbildīgu amatpersonu, kura būtu atbildīga par atbilstību un prakses uzlabošanu; mudina iestādes iespējami drīz to izdarīt;
2. atgādina, ka ES iestāžu, to darbības un politikas nostādņu pamatā jābūt pārstāvības demokrātijai, kā paredzēts LES 10. panta 1. punktā, un jānodrošina atbilstība pilnīgas pārredzamības un līdzdalības principiem, kā arī principam par iedzīvotāju pareizu un savlaicīgu informēšanu; uzsver, ka LES 10. panta 3. punktā pārstāvības demokrātija ir atzīta par vienu no galvenajiem ES demokrātiskajiem principiem, tādējādi uzsverot, ka lēmumi jāpieņem, cik iespējams, tuvināti pilsoņiem; uzsver, ka tad, ja pilsoņu līdzdalība lēmumu pieņemšanas procesā izpaužas sabiedrisku apspriešanos veidā, iestādēm ir jāņem vērā šo apspriešanos rezultāti;
3. norāda, ka pārredzamība un pilnīga piekļuve iestāžu rīcībā esošajiem dokumentiem jāpadara par normu saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1049/2001 un ka, kā jau noteikts Tiesas iedibinātajā judikatūrā, izņēmumi attiecībā uz minēto normu ir jāinterpretē pareizi, ņemot vērā sabiedrības īpašo interesi par pieejamību un demokrātijas prasībām, tostarp pilsoņu ciešāku iesaisti lēmumu pieņemšanas procesā, pārvaldes legimitāti, efektivitāti un pārskatatbildību pret pilsoņiem;
4. uzskata, ka Eiropas Savienības iestādes, aģentūras un citas struktūras, piemērojot Regulu (EK) Nr. 1049/2001, joprojām nav pilnībā ņēmušas vērā un ievērojušas noteikumus un izmaiņas, kas paredzētas Lisabonas līgumā un Pamattiesību hartā, jo īpaši attiecībā uz līdzdalības demokrātiju; atzīmē un atzinīgi vērtē nesenos Tiesas virspalātas spriedumus *Digital Rights Ireland* ⁽¹⁾ lietā un *Schrems* ⁽²⁾ lietā, kuros abos Tiesa, atzīstot par spēkā neesošu Datu saglabāšanas direktīvu ⁽³⁾ un Lēmumu par drošības zonu ⁽⁴⁾, pamatojās uz Pamattiesību hartu; uzsver, ka pašreizējā publiskā piekļuve dokumentiem un dokumentu reģistru pārvaldība ir jābalsta uz standartiem, kas pienācīgi atbilst Hartas 41. un 42. pantam;
5. uzsver, ka, nodrošinot pārredzamību, ir jāievēro privātums un datu aizsardzība;
6. atgādina, ka jebkurš lēmums, ar kuru tiek liegta publiska piekļuve dokumentiem, ir jāpamato ar skaidri un stingri noteiktiem juridiskajiem izņēmumiem, kas papildināti ar izvērtu un konkrētu pamatojumu, ļaujot iedzīvotājiem izprast piekļuves liegšanu un efektīvi izmantot pieejamos tiesiskās aizsardzības līdzekļus;
7. norāda — lai radītu legītimu, pārskatatbildīgu un demokrātisku politisko sistēmu, kurā tiek ievērots tiesiskums, iedzīvotājiem ir tiesības zināt un kontrolēt:

— savu pārstāvju darbības pēc viņu ievēlēšanas vai iecelšanas amatā publiskā iestādē;

— lēmumu pieņemšanas procesu (tostarp visus aprītē esošos dokumentus, iesaistītās personas, balsošanas rezultātus utt.);

⁽¹⁾ Apvienotās lietas C-293/12 un C-594/12. Tiesas (virspalātas) 2014. gada 8. aprīļa spriedums.

⁽²⁾ Lieta C 362/14. Tiesas (virspalātas) 2015. gada 6. oktobra spriedums.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Direktīva 2006/24/EK.

⁽⁴⁾ Komisijas 2000. gada 26. jūlija Lēmums 2000/520/EK.

Ceturtdiena, 2016. gada 28. aprīļa

— to, kā tiek piešķirti un izlietoti publiskie līdzekļi, kā arī iegūtos rezultātus;

tādēļ uzskata, ka nepieciešams publiskot e-reģistru, kurā visa iepriekš minētā informācija ir iekļauta;

8. mudina Komisiju iecelt komisāru, kurš būtu atbildīgs par pārredzamību un publisku piekļuvi dokumentiem; aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieku līdz tam un iespējami drīz nākt klajā ar vērienīgu rīcības plānu par pārredzamību un publisku piekļuvi dokumentiem, jo tieši pārredzamība ir labāka regulējuma stūrakmens;

9. pauž nožēlu, ka iedzīvotājiem piekļuve ES iestāžu rīcībā esošajai informācijai joprojām ir ļoti apgrūtināta, jo nav kopējas iestāžu pieejas, kuras mērķis būtu atvieglot iedzīvotājiem piekļuvi dokumentiem un kuras pamatā būtu pilnīga pārredzamība, komunikācija un tieša demokrātija; mudina ES iestādes, struktūras, birojus un aģentūras turpināt pilnveidot proaktīvāku pieeju pārredzamībai, proaktīvi nododot atklātībai iespējami daudz to rīcībā esošu dokumentu pēc iespējas vienkāršākā, lietotājiem ērtākā un pieejamākā veidā, nodrošinot pēc pieprasījuma tulkotus dokumentus citās oficiālajās ES valodās un paredzot piemērotu, vienkāršu un izmaksu ziņā pieņemamu informācijas pieejamības kārtību, tostarp ar digitāliem un elektroniskiem līdzekļiem, ņemot vērā vajadzības, kādas ir personām ar spēju traucējumiem; īpaši uzskata, ka būtu jāuzlabo informācijas pieejamība ar vieglāk lietojamām saskarnēm un meklēšanas sistēmām; prasa izstrādāt kopēju piekļuves punktu triju iestāžu portāliem, veidojot izmēģinājumu projektu tiešsaistes platformai ES iestāžu dokumentu proaktīvai publicēšanai un saskaņotas meklēšanas portāliem vienas iestādes departamentiem (tostarp Komisijas ģenerāldirektorātiem); arī aicina iestādes turpināt un nostiprināt ES tiesību aktu un politikas jomu popularizēšanas darbu; uzskata, ka ES šajā nolūkā būtu pilnībā jāizmanto jauno tehnoloģiju sniegtais potenciāls (sociālie tīkli, viedtālrunu lietojumprogrammas u. c.), lai nodrošinātu pilnīgu un vienkāršu piekļuvi informācijai;

10. pauž nožēlu par to, ka oficiālajiem dokumentiem bieži vien tiek noteikts pārāk augsts klasifikācijas līmenis; atkārtoti pauž nostāju, ka būtu jāizstrādā skaidri un vienoti noteikumi par dokumentu klasifikāciju un deklasifikāciju; pauž nožēlu par to, ka iestādes bez pienācīga pamatojuma rīko sanāksmes aiz slēgtām durvīm; atkārtoti aicina iestādes novērtēt un publiski pamatot pieprasījumus sasaukt sanāksmes aiz slēgtām durvīm atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 1049/2001; uzskata, ka pieprasījumi par slēgtām sanāksmēm Parlamentā būtu jāizvērtē Parlamentam, izskatot katru gadījumu atsevišķi; uzskata, ka klasifikācijas un deklasifikācijas procedūras būtu jāuzrauga kādai neatkarīgai uzraudzības iestādei;

11. aicina ES iestādes, struktūras un aģentūras pieņemt raitākas, mazāk apgrūtinošas un pieejamākas procedūras, lai izskatītu sūdzības par piekļuves atteikumiem; uzskata, ka proaktīvāka pieeja varētu palīdzēt nodrošināt efektīvu pārredzamību, kā arī novērst nevajadzīgus juridiskus strīdus, kas varētu radīt liekas izmaksas un slogu gan iestādēm, gan iedzīvotājiem;

12. mudina visas iestādes laikā, kamēr nav notikusi gaidītā Regulas (EK) Nr. 1049/2001 pārskatīšana, piemērot to un no tās izrietošo judikatūru pilnībā un atbilstoši burtam un garam, kā arī ņemt vērā ar Lisabonas līgumu un Pamattiesību hartu veiktās izmaiņas; īpaši aicina Padomi, tostarp tās dokumentu sagatavošanas struktūrvienības, atbilstoši *Access Info Europe* lietai publicēt Padomes darba grupu sanāksmju protokolus un citus dokumentus par diskusijās iesaistītajām dalībvalstīm un to priekšlikumiem; aicina Parlamentu saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1049/2001 darīt pieejamas komiteju koordinātoru, Prezidija un Priekšsēdētāju konferences sanāksmju darba kārtības un atsauksmes piezīmes, kā arī visus šajās darba kārtībās minētos dokumentus, publicējot tos Parlamenta tīmekļa vietnē;

13. mudina visas iestādes situācijās, kad tiek pieprasīta ar vidi saistīta informācija, piemērot stingrākus pārredzamības noteikumus, kas minēti Regulā (EK) Nr. 1367/2006, un izpildīt savus pienākumus proaktīvi publiskot ar vidi saistītu informāciju;

14. aicina visas iestādes novērtēt un, ja vajadzīgs, pārskatīt savus iekšējos noteikumus ziņošanai par ļaundarbībām, kā arī prasa aizsargāt trauksmes cēlējus; jo īpaši aicina Komisiju ziņot Eiropas Parlamentam par savu pieredzi saistībā ar jaunajiem trauksmes celšanas noteikumiem, kas attiecas uz ES darbiniekiem un kas pieņemti 2012. gadā, kā arī saistībā ar īstenošanas pasākumiem;

Ceturtdiena, 2016. gada 28. aprīļa

Regulas (EK) Nr. 1049/2001 pārskatīšana

15. atgādina, ka pēc LES un LESD stāšanās spēkā tiesības piekļūt dokumentiem attiecas uz visām ES iestādēm, struktūrām un aģentūrām; tāpēc uzskata, ka Regula (EK) Nr. 1049/2001 būtu steidzami jāatjaunina un tās būtiskie noteikumi jāgroza, ņemot vērā Līguma noteikumus un ES Tiesas un Eiropas Cilvēktiesību tiesas attiecīgās judikatūras; uzskata, ka ir īpaši svarīgi paplašināt regulas darbības jomu, lai iekļautu visas Eiropas iestādes, kuras tā pašlaik neietver, piemēram, Eiropadomi, Eiropas Centrālo banku, Tiesu un visas ES struktūras un aģentūras;

16. uzskata par nožēlojamu to, ka Regulas (EK) Nr. 1049/2001 pārskatīšana ir bloķēta Padomē, un cer, ka iespējami drīz tiks panākts progress; aicina Padomi pieņemt konstruktīvu nostāju, ievērojot Eiropas Parlamenta iepriekšminēto nostāju, kas apstiprināta pirmajā lasījumā 2011. gada 15. decembrī, nosakot vispārējus principus un ierobežojumus, kas reglamentē tiesības piekļūt Savienības iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru dokumentiem;

17. iesaka, tostarp izmantojot Regulu (EK) Nr. 1367/2006 un Regulu (EK) Nr. 1049/2001, izveidot vienotu principu kopumu, kas reglamentētu piekļuvi dokumentiem, kuri nodrošinātu lielāku skaidrību iedzīvotājiem;

18. pauž nožēlu, ka ir panākts maz, lai īstenotu Regulu (EK) Nr. 1049/2001 attiecībā uz iestāžu, aģentūru un citu struktūru pienākumu uzturēt pilnīgus dokumentu reģistrus, kā noteikts regulas 11. un 12. pantā un — galu galā — Lisabonas līgumā un Pamattiesību hartā; prasa izstrādāt kopēju pieeju attiecībā uz reģistriem un aicina tās ES iestādes, kas dokumentu reģistrus vēl nav izveidojušas, to izdarīt un īstenot pasākumus, ar kuriem standartizēt iestāžu dokumentu klasifikāciju un iepazīstināšanu ar tiem; šajā sakarā atkārtoti ne tikai aicinājumu par kopēju piekļuves punktu triju iestāžu portāliem, bet arī prasību par vienotām reģistrācijas procedūrām un iestāžu koda piešķiršanu katram dokumentam tā, lai, iespējams, varētu izveidot kopēju iestāžu reģistru, tostarp īpašu kopēju datubāzi par lēģislatīvo lietu aktuālo situāciju;

19. atgādina, ka saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1049/2001 1. panta c) apakšpunktu un 15. panta 1. punktu iestādēm ir pienākums “sekmēt labu administratīvo praksi attiecībā uz piekļuvi dokumentiem” un “izstrādāt labu administratīvo praksi, lai vienkāršotu šajā regulā garantēto tiesību izmantošanu saistībā ar piekļuvi dokumentiem”; uzsver, ka pārredzamība ir cieši saistīta ar tiesībām uz labu pārvaldību, kā tas norādīts LESD 298. pantā un Pamattiesību hartas 41. pantā, un atkārtoti prasa pieņemt regulu par administratīvo procedūru pašas ES pārvaldē⁽¹⁾;

20. atgādina, ka līdz ar Lisabonas līguma spēkā stāšanos ir svītrota atsauce uz lēģislatīvo lēmumu pieņemšanas efektivitātes aizsardzību;

Likumdošanas procesa pārredzamība

Dialogi

21. atgādina, ka pārredzams likumdošanas process iedzīvotājiem ir ārkārtīgi svarīgs; aicina iestādes darīt pieejamus dokumentus, kas ir daļa no likumdošanas procedūrām vai ir saistīti ar tām; īpaši uzskata, ka ES iestādēm būtu jānodrošina publiska piekļuve iespējami lielam dokumentu skaitam, izmantojot savas tīmekļa vietnes, un būtu jāapsver iespēja izmantot portālu “Tava Eiropa” kā vienotu publiski pieejamu ES portālu, lai atvieglotu iepazīšanos ar dokumentiem;

22. atzīst ombudes veikto izmeklēšanu par dialogiem, kuri ir iedibināta prakse lielākās daļas ES tiesību aktu pieņemšanai; mudina ombudi viņas Līgumos noteikto pilnvaru ietvaros un saskaņā ar Ombuda statūtiem pilnībā izmantot savas izmeklēšanas pilnvaras;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2013. gada 15. janvāra rezolūcija ar ieteikumiem Komisijai par Administratīvā procesa likumu Eiropas Savienībā (OV C 440, 30.12.2015., 17. lpp.).

Ceturtdiena, 2016. gada 28. aprīļa

23. norāda, ka trialogu izmantošana, lai gan Līgumos tā oficiāli nav paredzēta, ir kļuvusi par atzītu veidu, kā panākt likumdevēju vienprātību un paātrināt Līgumā noteikto likumdošanas procedūru; norāda, ka tā rezultātā samierināšanas komitejas var izmantot tikai trešajā lasījumā kā pēdējo līdzekli;

24. pauž nožēlu, ka iedzīvotājiem nav nekādu pārbaudes pilnvaru attiecībā uz trialogu sarunām; pauž bažas par to, ka šāda likumdošanas prakse varētu radīt ļaunprātīgu izmantošanu, jo īpaši attiecībā uz tādu jaunu elementu ieviešanu tiesību aktos trialogu laikā, kuru pamatā nav Komisijas priekšlikums vai Parlamenta grozījums, tādējādi dodot iespēju izvairīties no parastās likumdošanas procedūras un sabiedriskās kontroles;

25. pauž nožēlu par to, ka oficiālo un neoficiālo trialogu dokumentu noplūdes dēļ atsevišķas labi informētas un cieši saistītas interešu grupas gūst labumu no nevienlīdzīgas piekļuves dokumentiem un līdz ar to arī likumdošanas procesam; norāda, ka dokumentu noplūde būtu retāka, ja trialogu dokumenti tiktu proaktīvi un bez kavēšanās publiskoti viegli pieejamā platformā;

26. atgādina, ka Eiropas Savienības Tiesas judikatūra atzīst ārēja spiediena risku un ka tas var būt likumīgs pamatojums piekļuves ierobežošanai attiecībā uz dokumentiem, kas saistīti ar lēmumu pieņemšanas procesu, ar nosacījumu, ka ir pārliecinoši konstatēta šāda ārēja spiediena esība un ir sniegti pierādījumi, kas liecina, ka pastāvēja pienācīgi paredzams risks, ka pieņemamais lēmums tiktu būtiski ietekmēts šā ārējā spiediena dēļ⁽¹⁾; pauž bažas par pašreizējo praksi, kas veicina to, ka plašāku piekļuvi likumdošanas procesa izšķirošajiem posmiem gūst lobisti, nevis sabiedrība kopumā;

27. norāda, ka trialogi ir svarīgi un efektīvi, tomēr tiem pašlaik piemērojamās procedūras rada bažas par likumdošanas procedūras atklātību; aicina iesaistītās iestādes nodrošināt labāku pārredzamību attiecībā uz neoficiālajiem trialogiem, lai stiprinātu demokrātiju, dodot pilsoņiem iespēju pārbaudīt tiesību akta pamatā esošo attiecīgo informāciju, kā to norādījuši Eiropas Savienības Tiesa spriedumā apvienotajās lietās *Zviedrija un Turco/Padome*, vienlaikus nodrošinot likumdevējiem pienācīgu telpu pārdomām; aicina ES iestādes paplašināt ziņošanu kompetentajai Parlamenta komitejai par trialoga sarunu aktuālo situāciju; uzskata, ka tad, ja trialogu darba gaitā ir sagatavoti dokumenti, piemēram, darba kārtības, rezultātu kopsavilkumi, protokoli un Padomes vispārējās pieejas, šie dokumenti, ja ir pieejami, ir saistīti ar likumdošanas procedūrām un pret tiem principā nedrīkst attiekties citādi kā pret citiem likumdošanas dokumentiem; uzskata, ka trialoga sanāksmju un tādu dokumentu sarakstam, kuri minēti iepriekš, vajadzētu būt tieši pieejamam Parlamenta tīmekļa vietnē; atgādina, ka nākamajā iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ir iekļauta leģislatīvo lietu datubāze un, ja nolīgumu pieņems, tajā varētu arī noteikt trialogu pienācīgu norisi;

Grozījumi plenārsēdē

28. pauž nožēlu par to, ka, reģistrējot grozījumus plenārsēdē, ko parakstījuši vismaz 40 deputāti, publiskoti tiek tikai dažu līdzparakstītāju vārdi; uzskata, ka būtu jāpublicē visu līdzparakstītāju vārdi;

Obligātais lobistu reģistrs

29. aicina Komisiju bez turpmākas kavēšanās iesniegt savu priekšlikumu iestāžu nolīgumam, ar ko tiktu izveidots obligāts iestāžu reģistrs interešu grupām un vietējām iestādēm un reģionālām organizācijām, kuras darbojas iestādēs, un prasa šim jautājumam noteikt augstāko prioritāti; prasa reģistrā iekļaut sīku informāciju par to, kurš pārstāv kuru interešu grupu, kādā nolūkā un ar kādiem resursiem un finansējumu;

30. mudina EP deputātus un Padomes pārstāvjus pārņemt Komisijas praksi, kas noteikta ar tās 2014. gada 25. novembra lēmumu, proti, publicēt informāciju par sanāksmēm, kurās piedalās EP deputāti un Padomes pārstāvji vai viņu darbinieki, no vienas puses, un ieinteresētās personas un pilsoniskā sabiedrība, no otras puses;

⁽¹⁾ Lieta C-144/05 *Pablo Muñoz*/Komisija, 86. punkts.

Ceturtdiena, 2016. gada 28. aprīļa

31. aicina Parlamentu, kurš ir pirmais posms šajā procesā, EP deputātiem, kuri vēlas ziņot par saviem kontaktiem ar lobistiem, nodrošināt pieejamu, referentiem paredzētu veidlapu, ko tie varētu pievienot savam ziņojumam, kā arī vietu šāda veida informācijai Parlamenta tīmekļa vietnēs ar norādi uz konkrēto EP deputātu;

Deleģētie akti

32. atgādina, ka saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1049/2001 un nolūkā nodrošināt pilnīgu demokrātisku un pārredzamu parlamentāro pārbaudi būtu jāparedz arī piekļuve dokumentiem, kuri izstrādāti pilnvaru deleģēšanas procedūrā (deleģētie akti), jo tie ir nozīmīga Eiropas tiesību aktu daļa, kas ir iemesls, kāpēc būtu pilnībā jānodrošina pienācīga un pārredzama parlamentārā un demokrātiskā pārbaude; šajā saistībā īpaši nosoda pārredzamības trūkumu Eiropas uzraudzības iestādēs (EBI, EAAPI, EVTI), jo nav iesaistīti likumdevēji; ar nožēlu atzīmē, ka vēl nav radīts vienots sekundāro tiesību aktu reģistrs, un aicina Komisiju to izveidot nekavējoties;

Starptautiskie nolīgumi

33. atgādina, ka starptautiskiem nolīgumiem ir saistošas sekas un ietekme uz ES tiesību aktiem, un norāda, ka sarunām jābūt pārredzamām visā to gaitā, kas nozīmē, ka iestādēm būtu jāpublicē ES sarunu vedējam piešķirtās sarunu pilnvaras, neapdraudot ES pozīciju sarunās; uzskata, ka principā ar starptautiskiem nolīgumiem saistītajiem dokumentiem vajadzētu būt publiskiem, neskarot likumīgos izņēmumus un nemazinot uzticību starp attiecīgajām pusēm, kura nepieciešama, lai sarunas būtu efektīvas; pauž nožēlu par to, ka Komisija un Padome ierasti klasificē visus ar sarunām saistītos dokumentus, tādējādi ierobežojot iedzīvotāju piekļuvi informācijai; uzstāj, ka būtu sabiedrībai jānodrošina piekļuve visiem attiecīgajiem sarunu dokumentiem, tostarp tiem, par kuriem puses jau ir vienojušās, un izņemot tos, ko uzskata par konfidencialiem, izklāstot skaidru pamatojumu katrā atsevišķā gadījumā atbilstoši Regulas (EK) Nr. 1049/2001 9. pantam;

34. norāda Komisijai, ka saskaņā ar LESD 218. pantu Parlaments ir pilnībā un nekavējoties jāinformē visos procedūras posmos, kamēr sarunas notiek; aicina Komisiju katrā sarunu posmā novērtēt, kurus dokumentus un kādu informāciju var proaktīvi publiskot;

Administratīvā procesa pārredzamība

35. atgādina, ka pārredzamība pastiprina un palīdz īstenot labas pārvaldības principu, kā noteikts Pamattiesību hartas 41. pantā un LESD 298. pantā; tāpēc aicina ES iestādes nodrošināt, ka to iekšējās administratīvās procedūras atbilst šim mērķim;

36. aicina ES iestādes izstrādāt kopējus noteikumus par administratīvo procedūru īstenošanu un procedūras administratīvo dokumentu iesniegšanai, klasificēšanai, deklasificēšanai, reģistrēšanai un nodošanai atklātībā; cer, ka tiesību akta priekšlikumu ar šādu mērķi var iesniegt nekavējoties;

Pārkāpumu procedūras

37. pauž nožēlu par pārredzamības trūkumu attiecībā uz oficiāla paziņojuma vēstulēm un pārkāpumu procedūrām, ko sāk pret dalībvalstīm; īpaši prasa padarīt sabiedrībai pieejamus dokumentus, ko Komisija nosūta dalībvalstīm saistībā ar šādām procedūrām, un attiecīgās atbildes; turklāt prasa proaktīvi publicēt informāciju par Eiropas Savienības Tiesas spriedumu izpildi;

Struktūrfondu pārvaldība un citi jautājumi

38. aicina dalībvalstis nodrošināt pilnīgu pieejamību un īstu pārredzamību attiecībā uz informāciju, kas saistīta ar sarunām par valstu un reģionālajām darbības programmām;

39. uzskata, ka datu pilnīga pārredzamība un pieejamība ir būtiska, lai novērstu un apkarotu jebkādu ļaunprātīgu izmantošanu un krāpšanu; šajā saistībā aicina Komisiju noteikt pienākumu publiskot datus par visiem struktūrfondu finansējuma saņēmējiem, tostarp apakšuzņēmējiem; atgādina, ka pilnīga publisko izdevumu pārredzamība Eiropas Savienībā ir izšķiroši svarīga, lai nodrošinātu pārskatatbildību un apkarotu korupciju;

Ceturtdiena, 2016. gada 28. aprīļa

40. aicina Komisiju uzraudzīt, vai dalībvalstis ievēro informēšanas un ziņošanas pienākumus, kas noteikti Regulā (ES) Nr. 1303/2013, un vajadzības gadījumā noteikt sankcijas, kuras paredzētas minēto pienākumu neizpildes gadījumā;

41. norāda — lai gan ir panākts progress, sniedzot Parlamenta tīmekļa vietnē informāciju par dažādiem pabalstiem, kurus deputātiem ir tiesības saņemt, un noteikumiem, kas tos reglamentē, šī politika būtu jāturpina, ņemot vērā paraugpraksi valstu parlamentos un darbības, ko jau veikuši atsevišķi deputāti; tāpēc mudina visus deputātus iesaistīties šajos centienos, proaktīvi publiskojot informāciju, kas attiecas uz konkrētām viņu darbībām un izdevumu izlietojumu, lai Parlaments joprojām atrastos avangardā ar centieniem nodrošināt Eiropas Savienībā pārredzamību un atklātību un lai panāktu labāku pārskatatbildību sabiedrības priekšā par publiskajiem līdzekļiem;

42. atzīmē, ka ECB pēc savas pārredzamības politikas maiņas tagad publicē ECB Padomes sanāksmju protokolus, tomēr pauž nožēlu, ka šajā ziņā ECB joprojām atpaliek no citām pasaules centrālajām bankām; cer, ka tiks īstenoti turpmāki pasākumi, lai uzlabotu ECB komunikācijas kanālu pārredzamību;

43. turklāt cer, ka nākotnē tiks publiskoti visi dokumenti, kas saistīti ar lēmumiem, kuri pieņemti aktīvu kvalitātes pārbaudes procesā, lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus Eiropas Savienībā; cer, ka pārredzamības prasības tiks arī piemērotas vienotajam noregulējuma mehānismam (VNM), kurš jāsāk īstenot no 2016. gada 1. janvāra;

44. aicina ar Regulas (EK) Nr. 1049/2001 15. panta 2. punktu izveidoto iestāžu komiteju aktīvāk strādāt un informēt kompetentās komitejas par apspriestajiem jautājumiem; aicina iestāžu komiteju tikties regulārāk un uzsākt iekšējas diskusijas un apspriešanos, aicinot pilsonisko sabiedrību, Eiropas Ombudu un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju sniegt savu ieguldījumu un ņemt to vērā; aicina minēto komiteju steidzami pievērsties šajā rezolūcijā minētajiem jautājumiem;

45. uzskata, ka ir būtiski, lai ES aģentūras piemērotu kopēju politiku attiecībā uz interešu konfliktiem; norāda, ka dažos gadījumos līdz šim piemērotā politika paredz noteikumus par CV un interešu deklarāciju publicēšanu attiecībā uz direktora un augstākās vadības amatiem; tomēr ar bažām norāda, ka pienākums publiskot CV un interešu deklarācijas neattiecas uz ekspertiem; aicina aģentūras šo pienākumu attiecināt uz ekspertiem;

Turpmākie pasākumi

46. prasa Komisijai un aicina Eiropas Parlamenta ģenerālsekretāru informēt Parlamentu par šajā rezolūcijā izklāstīto ieteikumu īstenošanu;

47. aicina Komisiju saskaņot kritērijus par struktūrfondu līdzekļu saņēmēju publiskošanu;

o

o o

48. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai, Ombudam, Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam un Eiropas Padomei, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.